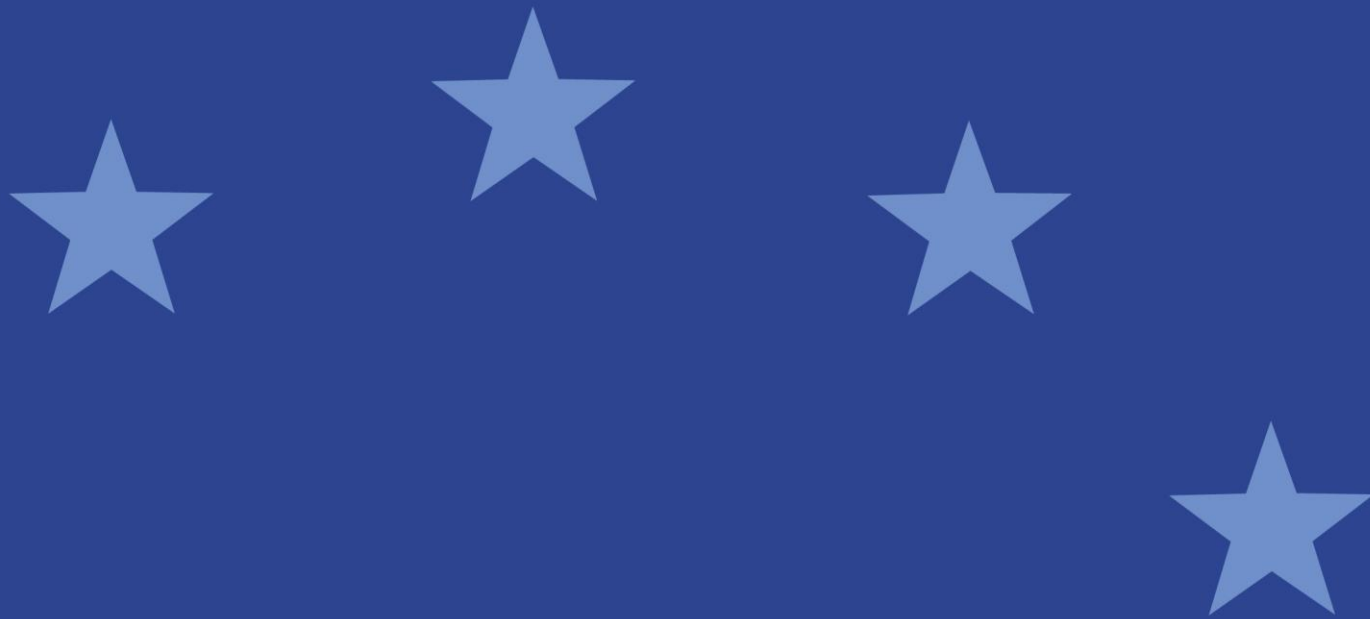

Ghid

pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare

Cuprins

I. Domeniu de aplicare	3
II. Referințe legislative, abrevieri și definiții	4
III. Scop.....	8
IV. Obligații de conformare și raportare.....	9
V. Ghid pentru aplicarea standardelor.....	10
Context.....	10
Obiectivul aplicării standardelor	12
Conceptul de aplicare a standardelor	12
Sfera de cuprindere a aplicării standardelor	13
Entitățile europene de aplicare	14
Autorizarea prealabilă.....	16
Metode de selecție	17
Proceduri de verificare.....	18
Măsuri de conformare.....	19
Coordonarea la nivel european	21
Probleme emergente și decizii.....	22
Raportarea	24

I. Domeniu de aplicare

Cine?

1. Prezentul ghid se aplică tuturor autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene (UE) care asigură aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare publicate în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență. De asemenea, ghidul este conceput pentru a se aplica autorităților competente din țările din Spațiul Economic European (SEE) care nu sunt state membre ale UE, în cazul în care Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență este aplicabilă în aceste țări.

Ce?

2. Prezentul ghid se aplică în contextul aplicării standardelor referitoare la informațiile financiare publicate în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, pentru a se garanta conformitatea cu cerințele directivei a informațiilor financiare din documentele armonizate furnizate de emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.
3. Conform cerințelor Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, printre aceste informații se regăsesc și informațiile financiare ale emitenților deja cotați pe o piață reglementată care fac obiectul directivei. După caz, se pot regăsi printre ele și informații financiare ale emitenților din țări terțe care utilizează cadre de raportare financiară declarate echivalente cu IFRS, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei.
4. Ghidul nu se aplică în cazul punerii în aplicare a declarației nefinanciare în conformitate cu articolul 19a și articolul 29a din directiva contabilă.
5. Autoritățile competente și alte entități relevante pot opta să urmeze acest ghid și atunci când asigură aplicarea altor standarde referitoare la informațiile financiare pe baza altor cerințe pe care emitenții trebuie să le respecte în temeiul legislației naționale.

Când?

6. Prezentul ghid intră în vigoare în termen de două luni de la publicarea sa pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE.
7. Cu excepția cazului în care entitățile de aplicare decid să aplice modificările mai devreme, orientările 5, 6, 6a și 6b revizuite vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2022.

II. Referințe legislative, abrevieri și definiții

Dacă nu se specifică altfel, termenii utilizați și definiți în Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență păstrează același sens și în prezentul ghid. Unii dintre termenii definiți în Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență sunt reamintiți mai jos pentru facilitarea consultării. În plus, se aplică următoarele definiții, referințe legislative și abrevieri:

Referințe legislative

<i>Directiva contabilă</i>	Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/95/UE)
<i>Directiva privind conturile băncilor și ale altor instituții financiare</i>	Directiva 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare
<i>Regulamentul ESMA</i>	Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei [astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/2175]
<i>Regulamentul IAS</i>	Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate
<i>Directiva privind situațiile financiare anuale ale întreprinderilor de asigurare</i>	Directiva 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare

Directiva privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II)

Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE

Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență

Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/50/UE).

Abrevieri

<i>CAERPVM</i>	Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare
<i>SEE</i>	Spațiul Economic European
<i>EECS</i>	Sesiuni de coordonare ale entităților europene de aplicare
<i>ESMA</i>	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
<i>UE</i>	Uniunea Europeană
<i>GAAP</i>	Principii contabile general acceptate
<i>IASB</i>	Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate
<i>IFRS</i>	Standarde internaționale de raportare financiară
<i>IFRS IC</i>	Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară

Definiții

<i>Directive contabile</i>	Directivile contabile sunt Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, Directiva 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare și Directiva 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare
<i>Notă rectificativă</i>	Notă emisă de o entitate de aplicare sau de un emitent, la inițiativa sau solicitarea unei entități de aplicare, prin care se aduc la cunoștința publicului denaturarea semnificativă a unuia sau mai multor elemente specifice incluse în informațiile financiare deja publicate, precum și informațiile rectificate, cu excepția cazului în care nu pot fi puse la dispoziție
<i>Aplicarea standardelor privind informațiile financiare</i>	Verificarea conformității informațiilor financiare cu cadrul de raportare financiară relevant, adoptarea măsurilor adecvate în cazul în care se descoperă neconformități pe parcursul procesului de asigurare a aplicării, ținând seama de normele aplicabile în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, și luarea altor măsuri relevante în scopul aplicării standardelor
<i>Entitate de aplicare/Entitate europeană de aplicare</i>	Autoritățile sau organismele competente care acționează în nume propriu în SEE în conformitate cu normele aplicabile în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență
<i>Situația financiară</i>	Situațiile financiare anuale și intermediare elaborate conform cadrului de raportare financiară relevant, definit mai jos
<i>Documente armonizate</i>	Documente a căror publicare este impusă de Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență
<i>Stat membru de origine</i>	Statul membru de origine, în sensul definit la articolul 2 alineatul (1) litera (i) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență
<i>Stat membru gazdă</i>	Statul membru gazdă, în sensul definit la articolul 2 alineatul (1) litera (j) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență
<i>Emitent</i>	Un emitent în sensul definit la articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, cu excepția „persoanelor fizice”
<i>Operator de piață</i>	Un operator de piață în sensul definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 din Directiva MiFID II

Informație reglementată

Informație reglementată în sensul definit în Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, și anume orice informație pe care emitentul sau orice altă persoană care a solicitat, fără consimțământul acestuia, admiterea de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, este obligat(ă) să o comunice în conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, cu articolul 6 din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ¹ sau cu actele cu putere de lege și actele administrative ale unui stat membru, adoptate în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (1) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență.

Piață reglementată

O piață reglementată în sensul definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva MiFID II

Cadru de raportare financiară relevant

IFRS și cadrele de raportare financiară considerate echivalente cu IFRS pe baza Regulamentului (CE) nr. 1569/2007 ², precum și principiile contabile naționale general acceptate (GAAP naționale) utilizate în SEE. Include și cerințele privind rapoartele de gestiune care rezultă din Directiva privind situațiile financiare anuale

Tipuri de verificări

Verificare specifică de birou a informațiilor financiare

Evaluarea măsurii în care aspectele/domeniile predefinite din informațiile financiare incluse într-unul sau mai multe documente armonizate ale unui emitent sunt în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant. Verificarea specifică de birou nu implică nicio interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare efectuate, entitatea de aplicare concluzionează dacă sunt

¹ Directiva 2003/6/CE a fost abrogată prin Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014. Începând cu această dată, trimerile se interpretează ca trimiteri la Regulamentul (UE) nr. 596/2014 și se citesc conform tabelului de corespondență din anexa II la Regulamentul (UE) nr. 596/2014.

² Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) nr. 310/2012 al Comisiei din 21 decembrie 2011

indicii conform cărora există neconformități în ceea ce privește aspectele/domeniile predefinite analizate.

Verificare extinsă de birou a informațiilor financiare

Evaluarea întregului conținut al informațiilor financiare incluse într-unul sau mai multe documente armonizate ale unui emitent pentru a identifica aspectele/domeniile care, în opinia entității de aplicare, necesită o analiză mai aprofundată și evaluarea ulterioară a măsurii în care informațiile financiare referitoare la aceste aspecte/domenii sunt în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant. Verificarea extinsă de birou nu implică nicio interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare efectuate, entitatea de aplicare concluzionează dacă sunt indicii conform cărora există neconformități în informațiile financiare analizate.

Verificare specifică interactivă a informațiilor financiare

Evaluarea măsurii în care aspectele/domeniile predefinite din informațiile financiare incluse într-unul sau mai multe documente armonizate ale unui emitent sunt în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant. Verificarea specifică interactivă implică o interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare efectuate și a informațiilor primite de la emitent, entitatea de aplicare concluzionează dacă a detectat neconformități în legătură cu aspectele/domeniile predefinite analizate.

Verificare extinsă interactivă a informațiilor financiare

Evaluarea întregului conținut al informațiilor financiare incluse într-unul sau mai multe documente armonizate ale unui emitent pentru a identifica aspectele/domeniile care, în opinia entității de aplicare, necesită o analiză mai aprofundată și evaluarea ulterioară a măsurii în care informațiile financiare referitoare la aceste aspecte/domenii sunt în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant. Verificarea extinsă interactivă implică o interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare efectuate și a informațiilor primite de la emitent, entitatea de aplicare concluzionează dacă a detectat neconformități în legătură cu aspectele/domeniile analizate.

III. Scop

8. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul ESMA, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe poate emite ghiduri cu privire la actele menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul ESMA, printre care se regăsește și Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, în scopul stabilirii de practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere în temeiul respectivelor acte și al

garantării aplicării comune, uniforme și consecvente a actelor în cauză. Deoarece se bazează în special pe obiectivele Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, și anume de a asigura o aplicare eficace și consecventă a standardelor, precum și pe dispozițiile care prevăd ca autoritățile competente să fie împuternicite să verifice dacă informațiile financiare publicate în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență sunt elaborate în conformitate cu cadrul de raportare relevant, ESMA consideră că prezentul ghid servește acestor scopuri.

9. Mai exact, scopul ghidului este de a stabili practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere și de a asigura o aplicare comună, uniformă și consecventă a dreptului Uniunii, care să consolideze o abordare comună – astfel cum se menționează în considerentul 16 din Regulamentul IAS – în aplicarea standardelor privind informațiile financiare publicate în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, în vederea asigurării unui regim de aplicare adecvat și riguros, care să întărească încrederea investitorilor în piețele financiare și să evite arbitrajul de reglementare. Ghidul se bazează pe principii și definește aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare și sfera de cuprindere a aplicării în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, stabilește caracteristicile pe care trebuie să le aibă entitățile de aplicare, descrie tehnicile de selecție care trebuie urmate și alte aspecte ale metodologiei de aplicare, descrie tipurile de măsuri care trebuie luate de entitățile de aplicare și explică modul de coordonare a activităților de aplicare în cadrul ESMA.
10. În 2019, definițiile, orientările 5, 6, 6a și 6b din Ghidul pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare au fost revizuite pentru a ține seama de recomandările care decurg din evaluarea inter pares³ realizată în 2017 cu privire la punerea în aplicare a prezentului ghid. Aceste modificări au ca scop consolidarea convergenței în materie de supraveghere în ceea ce privește aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare prin armonizarea în continuare a procedurilor efectuate de entitățile de aplicare la examinarea informațiilor financiare publicate de emitenți în conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență.
11. În fine, în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) litera (a) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, autoritățile competente dispun de toate prerogativele de investigare necesare pentru a-și îndeplini funcțiile. Prerogativele respective trebuie exercitate în conformitate cu dreptul intern.

IV. Obligații de conformare și raportare

Statutul ghidului

12. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul ESMA și destinate autorităților competente. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3)

³ ESMA 42-111-4138 Raport de evaluare inter pares – Evaluare inter pares a Ghidului pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare, 18 iulie 2017, ESMA, Paris

din Regulamentul ESMA, autoritățile competente depun toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări.

13. Autoritățile competente cărora li se aplică acest ghid trebuie să se conformeze încorporându-le în practicile lor de supraveghere. ESMA precizează că responsabilitățile în materie de aplicare discutate în prezentul ghid revin autorităților competente desemnate în fiecare stat membru sau entităților care au primit o delegare în acest scop.⁴ Responsabilitatea finală pentru asigurarea conformității cu dispozițiile Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență revine însă în continuare autorității competente desemnate. Indiferent de entitatea care se ocupă, în practică, de asigurarea aplicării, autoritățile competente au în continuare obligația de a depune toate eforturile necesare pentru a respecta acest ghid.

Cerințe de raportare

14. În termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, autoritățile competente vizate de ghid notifică ESMA dacă se conformează sau intenționează să se conformeze cu el, prezentându-și motivele în cazul în care nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze, la următoarea adresă: corporate.reporting@esma.europa.eu. În lipsa unui răspuns până la termenul prevăzut, se consideră că autoritățile competente nu se conformează ghidului. Pe site-ul ESMA este disponibil un model pentru notificări. Orice schimbare cu privire la conformare trebuie adusă la cunoștința ESMA.

V. Ghid pentru aplicarea standardelor

Context

15. Considerentul 16 din Regulamentul IAS prevede următoarele: „Executarea adecvată și riguroasă este esențială pentru consolidarea încrederii investitorilor în piețele financiare. În temeiul articolului 10 din tratat, statele membre adoptă măsuri adecvate menite să asigure respectarea standardelor internaționale de contabilitate. Comisia își propune să coopereze cu statele membre, în special prin intermediul Comitetului European de Reglementare pentru Valorile Mobiliare (CESR), în scopul realizării unei abordări comune privind punerea în aplicare.”
16. În acest scop, CESR, predecesorul ESMA, a instituit sesiunile de coordonare ale autorităților europene de aplicare (EECS), un forum în cadrul căruia autoritățile naționale de aplicare fac schimb de opinii și discută cu privire la experiențele lor în materie de aplicare a cerințelor de raportare financiară. EECS este un grup de lucru permanent care raportează Comitetului permanent pentru raportare corporativă (CRSC) din cadrul ESMA.

⁴ Articolul 24 din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență

17. După cum s-a indicat în mandatul său, revizuit în 2013, principalele activități ale EECS sunt următoarele:
- discutarea problemelor emergente prezentate de entitățile europene de aplicare sau de ESMA;
 - discutarea deciziilor și a măsurilor adoptate de entitățile europene de aplicare, transmise către baza de date a EECS;
 - în cazul în care se identifică aspecte relevante care nu intră în sfera standardelor de raportare financiară sau care fac obiectul unor interpretări contradictorii, întocmirea de documente referitoare la aceste aspecte, care să fie transmise unor organisme de stabilire a standardelor sau de interpretare, precum IASB sau IFRS IC;
 - împărtășirea și compararea experiențelor practice din domeniul aplicării standardelor, de exemplu cu privire la selecție, evaluarea riscurilor, metodologia de analiză, contactele cu emitenții și cu auditorii;
 - selectarea și elaborarea comunicărilor privind prioritățile comune în materie de aplicare;
 - acordarea de consultanță pe probleme de aplicare și cu privire la proiectele de declarații, avize sau ghiduri ale ESMA;
 - asistarea ESMA în derularea de studii sau analize privind modul de aplicare în practică a IFRS;
 - acordarea de consultanță pentru ESMA în ceea ce privește publicarea deciziilor selectate;
 - organizarea de sesiuni de formare pentru entitățile de aplicare.
18. În lunile aprilie 2003 și, respectiv, aprilie 2004, CESR a elaborat standardele nr. 1 și nr. 2 privind aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare în Europa (CESR/03-073 și CESR/03-317c). Aceste standarde au asigurat o abordare comună prin stabilirea principiilor care definesc aplicarea, sfera de cuprindere a acestora, caracteristicile entității de aplicare, tehnicile de selecție și alte posibile metode de asigurare a aplicării, măsurile de aplicare și coordonarea procesului de aplicare.
19. Utilizarea standardelor și dezbaterile din cadrul EECS referitoare la deciziile de asigurare a aplicării și la alte experiențe în materie de aplicare au dus la crearea în cadrul CRSC a unui grup care să efectueze un studiu de documentare privind măsurile adoptate. Acesta s-a soldat cu adoptarea de către CRSC, în iunie 2010, a deciziei de a revizui standardele CESR privind aplicarea, ținând seama de experiența dobândită prin utilizarea standardelor începând din anul 2005.
20. În 2017, ESMA a efectuat o evaluare inter pares cu privire la punerea în aplicare a prezentului ghid. În urma concluziilor și constatărilor acestei evaluări inter pares, au fost revizuite definițiile și orientările 5 și 6 și au fost incluse orientările 6a și 6b.

21. Prezentul ghid este rezultatul acestei activități și se bazează pe principii; principiile cele mai importante apar în caractere de culoare neagră, iar paragrafele explicative, de detaliere și de exemplificare apar în caractere gri. Pentru a se conforma acestui ghid, entitatea de aplicare trebuie să-l respecte în întregime, adică luând în considerare și textul redactat cu negru, și cel de culoare gri.

Obiectivul aplicării standardelor

22. **Obiectivul aplicării standardelor referitoare la informațiile financiare incluse în documentele armonizate este de a contribui la aplicarea consecventă a cadrului de raportare financiară relevant și, astfel, la asigurarea transparenței informațiilor financiare relevante pentru procesul decizional al investitorilor și al altor utilizatori ai documentelor armonizate. Prin aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare, entitățile de aplicare contribuie la protejarea investitorilor, la creșterea încrederii pieței și la evitarea arbitrajului de reglementare.**
23. Pentru ca investitorii și alți utilizatori ai documentelor armonizate să poată compara informațiile financiare ale diferiților emitenți, este important ca aceste informații să se bazeze pe aplicarea consecventă a cadrului de raportare financiară relevant, în sensul că, dacă faptele și circumstanțele sunt similare, atunci recunoașterea, prezentarea, măsurarea și/sau publicarea vor fi similare în măsura impusă de cadrul de raportare financiară respectiv.
24. Pentru ca aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare să se realizeze în mod similar în întregul SEE, entitățile de aplicare trebuie să înțeleagă în același fel principiile stabilite în prezentul ghid și să reacționeze în mod consecvent atunci când detectează abateri de la cadrul de raportare financiară relevant.
25. Prin acest comportament se urmărește nu numai promovarea aplicării consecvente a cadrului de raportare financiară relevant – ceea ce contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne, la rândul ei importantă pentru stabilitatea financiară –, ci și evitarea arbitrajului de reglementare.

Conceptul de aplicare a standardelor

26. **În sensul prezentului ghid, aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare înseamnă verificarea conformității informațiilor financiare cu cadrul de raportare financiară relevant, adoptarea măsurilor adecvate în cazul în care se descoperă neconformități pe parcursul procesului de asigurare a aplicării, ținând seama de normele aplicabile în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, și luarea altor măsuri relevante în scopul aplicării standardelor.**
27. Aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare presupune verificarea informațiilor financiare în scopul evaluării conformității acestora cu cadrul de raportare financiară relevant. Pentru o asigurare eficace a conformității informațiilor financiare, entitățile de aplicare trebuie să adopte măsuri adecvate, în conformitate cu prezentul ghid, în cazul în care se detectează abateri de la cadrul de raportare financiară relevant,

pentru a garanta că, ori de câte ori este necesar, participanții pe piață au la dispoziție informații exacte și care respectă cadrul de raportare financiară relevant.

28. Entitățile de aplicare pot urmări încurajarea conformității și prin emiterea de alerte și alte publicații care să ajute emitenții să-și întocmească situațiile financiare în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant.

Sfera de cuprindere a aplicării standardelor

29. **Prezentul ghid vizează aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare în documentele armonizate furnizate de emitenți. Ghidul poate fi urmat și în activitatea de aplicare a standardelor referitoare la informațiile financiare pe baza altor cerințe pe care emitenții trebuie să le respecte în temeiul legislației naționale.**
30. După cum s-a indicat în introducere, prezentul ghid se poate aplica în contextul oricărui cadru de raportare financiară relevant aplicat de emitenții cotați din SEE, deoarece nevoia de protecție a investitorilor nu depinde de cadrul de raportare financiară utilizat de emitent. Respectarea standardelor IFRS în situațiile financiare consolidate este obligatorie pentru toți emitenții al căror sediu social este situat în SEE, dar statele membre pot permite sau impune utilizarea GAAP locale în cazul situațiilor financiare individuale.
31. Ghidul nu se aplică însă în cazul punerii în aplicare a declarației nefinanciare în conformitate cu articolul 19a și articolul 29a din directiva contabilă.
32. **Orientarea 1: Atunci când asigură aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare publicate de emitenți al căror sediu social este situat în afara SEE (emitenți din țări terțe) în conformitate cu dispozițiile aplicabile în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, entitățile europene de aplicare trebuie să se asigure că au acces la resurse cu calificări adecvate sau să coordoneze procesul de aplicare a standardelor împreună cu ESMA și cu alte entități europene de aplicare, pentru a se asigura că dispun de expertiză și resurse adecvate. Entitățile europene de aplicare trebuie să coordoneze aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare împreună cu ESMA, pentru a asigura consecvența tratamentului informațiilor financiare ale acestor emitenți.**
33. În conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, sarcina de aplicare a standardelor referitoare la informațiile financiare ale emitenților din țări terțe revine entității de aplicare din statul membru de origine din SEE. În astfel de cazuri, este posibil ca informațiile financiare ale unui emitent să fie elaborate utilizându-se, în locul IFRS aprobate în UE, alte principii contabile general acceptate (GAAP) care au fost declarate echivalente în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007. Prezentul ghid se aplică și în contextul aplicării standardelor referitoare la informațiile financiare ale emitenților cu sediul social în țări terțe care utilizează cadre de raportare financiară declarate echivalente cu IFRS, în conformitate cu regulamentul sus-menționat și cu modificările sale ulterioare.

34. În astfel de cazuri, dacă entitatea europeană de aplicare stabilește că nu este eficient sau posibil să asigure ea însăși aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare, aceasta poate, pe baza unui acord, să transmită sarcina verificării conformității cu cadrul de raportare financiară relevant unei alte entități de aplicare sau unei echipe centralizate, organizate de ESMA la solicitarea entităților de aplicare. Responsabilitatea deciziei de asigurare a conformității revine însă întotdeauna entității de aplicare din statul membru de origine din SEE.
35. Conform Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, statele membre pot încheia acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autoritățile competente din țările terțe, abilitate de propria lor legislație să ducă la îndeplinire sarcinile impuse de directivă.

Entitățile europene de aplicare

36. În conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, responsabilitățile de aplicare a standardelor revin autorităților competente desemnate în fiecare stat membru și/sau, în unele cazuri, altor entități care au primit o delegare în acest scop.
37. În conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, statele membre desemnează o autoritate administrativă competentă centrală, responsabilă cu îndeplinirea obligațiilor prevăzute în directivă și cu asigurarea aplicării dispozițiilor adoptate în temeiul directivei. Totuși, pentru a stabili dacă informațiile menționate în Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență sunt elaborate în conformitate cu cadrul de raportare relevant, precum și pentru a adopta măsuri adecvate în cazul în care se detectează neconformități, statele membre pot desemna o autoritate competentă diferită de autoritatea competentă centrală.
38. De asemenea, statele membre pot permite autorității competente centrale să delege sarcini. Autoritatea competentă desemnată este responsabilă cu asigurarea aplicării standardelor, indiferent dacă desfășoară ea însăși această activitate sau dacă delegă sarcina unei alte entități. Orice entitate delegată trebuie să fie supravegheată de autoritatea de delegare și să răspundă în fața acesteia. În orice caz, responsabilitatea finală pentru supravegherea conformării cu dispozițiile Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, inclusiv responsabilitatea pentru stabilirea și menținerea unui proces adecvat de aplicare a standardelor, revine autorităților competente desemnate din statele membre relevante.
39. În conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, competențele de care dispune o entitate de aplicare pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare cuprind cel puțin:
 - a) competența de a verifica conformitatea informațiilor financiare din documentele armonizate cu cadrul de raportare financiară relevant;
 - b) dreptul de a solicita orice informație sau documentație din partea emitenților și a auditorilor acestora;

- c) capacitatea de a efectua inspecții la fața locului și
 - d) competența de a se asigura că investitorii sunt informați cu privire la neconformitățile semnificative detectate și că li se oferă informații rectificate în timp util.
40. Pentru a garanta că în cadrul procesului de aplicare se pot obține toate informațiile relevante, în îndeplinirea funcțiilor lor entitățile de aplicare dispun, conform Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, de competența de a solicita informații din partea deținătorilor de acțiuni sau a altor persoane care exercită drepturi de vot cu privire la un emitent, precum și din partea persoanelor care controlează emitenții sau care sunt controlate de aceștia.
41. În îndeplinirea funcției lor, entitățile de aplicare trebuie să solicite informațiile necesare indiferent dacă există sau nu indicații referitoare la neconformitatea informațiilor financiare cu cadrul de raportare financiară relevant.
42. **Orientarea 2: Entitățile de aplicare trebuie să garanteze eficacitatea procesului de aplicare a standardelor referitoare la informațiile financiare. În acest scop, ele trebuie să dispună de resurse umane și financiare suficiente pentru derularea activităților lor într-un mod eficace. Personalul trebuie să fie calificat, să aibă experiență cu cadrele de raportare financiară relevante și să fie suficient din punct de vedere numeric, ținând seama de numărul de emitenți cărora li se aplică standardele referitoare la informațiile financiare, de caracteristicile acestora, de complexitatea situațiilor lor financiare și de capacitatea lor de aplicare a cadrului de raportare financiară relevant.**
43. Pentru ca standardele referitoare la informațiile financiare să fie aplicate într-un mod eficace, entitățile responsabile trebuie să dispună de resurse suficiente. La determinarea numărului de personal necesar, următoarele elemente joacă un rol important: numărul de emitenți care intră în sfera de aplicare a standardelor, complexitatea informațiilor financiare și capacitatea celor care întocmesc informațiile financiare și a auditorilor de a se raporta la cadrul de raportare financiară relevant. Probabilitatea de a fi selectat pentru verificare și măsura în care se efectuează această verificare trebuie să fie de așa natură încât să nu fie restricționate de lipsa de resurse, ceea ce ar crea condiții prielnice arbitrajului de reglementare.
44. Trebuie să existe suficiente resurse financiare pentru a garanta utilizarea volumului de forță de muncă și de servicii necesar pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare. Resursele financiare trebuie să fie, de asemenea, suficiente pentru a asigura personal calificat din punct de vedere profesional și cu experiență în domeniu.
45. **Orientarea 3: Entitățile de aplicare trebuie să prezinte un nivel adecvat de independență față de guvern, emitenți, auditori, alți participanți pe piață și operatorii de pe piețele reglementate. Independența față de guvern înseamnă că acesta nu poate influența în mod necuvenit deciziile adoptate de entitățile de aplicare. Independența față de emitenți și auditori derivă, printre altele, din coduri de etică și din componența consiliului de administrație al entității.**

46. Pentru a asigura o protecție adecvată a investitorilor și pentru a evita arbitrajul de reglementare, este important ca entitatea de aplicare să nu fie influențată în mod necuvenit nici de membrii sistemului politic, nici de emitenți și auditorii lor. Responsabilitățile de aplicare a standardelor nu trebuie delegate operatorilor de piață, întrucât s-ar crea conflicte de interese prin faptul că emitenții vizați de aplicarea standardelor sunt, în același timp, clienți ai operatorilor de piață.
47. Entitățile de aplicare nu trebuie să fie influențate în mod necuvenit de guvern atunci când adoptă decizii ca parte a procesului de asigurare a aplicării, indiferent dacă este vorba despre asigurarea ex-ante sau ex-post a conformității informațiilor financiare. În plus, nu trebuie să fie posibilă modificarea componenței consiliului de administrație sau a altor organisme de decizie ale entității de aplicare prin intervenția guvernului înainte de încheierea perioadei pentru care au fost numiți membrii lor, cu excepția cazului în care există circumstanțe excepționale care impun astfel de măsuri, întrucât acest lucru poate reduce gradul de independență al procesului de asigurare a aplicării.
48. În ceea ce privește independența față de emitenți și auditori, entitățile de aplicare trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura independența adecvată, printre altele prin: stabilirea unor coduri de etică pentru cei implicați în proces, a unor perioade de reflecție și prin solicitarea de asigurări potrivit cărora personalul implicat în aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare nu încalcă nicio cerință privind independența din cauza relațiilor cu emitentul sau cu firma de audit implicată. Reprezentanții emitenților și ai auditorilor nu trebuie să poată obține, împreună sau individual, majoritatea voturilor în cadrul organismelor de decizie ale entităților de aplicare.

Autorizarea prealabilă

49. **Orientarea 4: În cazurile în care este permisă, autorizarea prealabilă trebuie să facă parte dintr-un proces oficial și să fie acordată numai după ce emitentul și auditorul său și-au finalizat poziția privind tratamentul contabil vizat.**
50. Aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare pornește de obicei de la informații financiare publicate. Prin urmare, prin natura sa, este o activitate ex-post, desfășurată în conformitate cu procedurile de verificare indicate în prezentul ghid și aplicată informațiilor financiare selectate pe baza criteriilor stabilite în metodele de selecție din prezentul ghid.
51. Totuși, unele entități de aplicare dispun de un sistem de autorizare prealabilă bine dezvoltat, în care emitenții pot obține o decizie de asigurare a conformității ex-ante, adică înainte de a publica informațiile financiare relevante. Prezentul ghid prevede existența anumitor condiții pentru ca entitățile de aplicare să utilizeze autorizarea prealabilă. În special, emitentul și auditorul său trebuie să fi stabilit tratamentul contabil care urmează să fie aplicat, pe baza tuturor faptelor și circumstanțelor specifice, întrucât acest lucru va permite ca decizia de autorizare prealabilă să fie fondată pe același nivel de informații ca o decizie ex-post. Aceasta va preîntâmpina transformarea deciziilor de autorizare prealabilă în interpretări generale.

52. Autorizarea prealabilă trebuie să facă parte dintr-un proces oficial, ceea ce înseamnă că entitatea de aplicare adoptă o decizie adecvată, în mod similar celui în care sunt adoptate deciziile ex-post. Aceasta presupune ca entitatea de aplicare să nu aibă posibilitatea de a reveni asupra poziției sale după publicarea informațiilor financiare, cu excepția cazului în care faptele și circumstanțele s-au modificat între data la care entitatea și-a exprimat poziția și data la care au fost emise informațiile financiare sau a cazului în care există alte motive substanțiale pentru acest demers. Aceasta nu împiedică derularea altor discuții cu privire la chestiuni contabile între entitățile de aplicare și emitenții și auditorii acestora, atâta timp cât rezultatul nu constituie o decizie.

Metode de selecție

53. **Orientarea 5: Asigurarea aplicării standardelor presupune, de obicei, efectuarea unei selecții. Modelul de selecție trebuie să aibă la bază un model mixt, care să combine o abordare bazată pe riscuri cu eșantionarea și cu o abordare prin rotație. Abordarea bazată pe riscuri trebuie să țină seama de riscul de denaturare, precum și de impactul unei denaturări asupra piețelor financiare. Modelul de selecție trebuie să garanteze că fiecare emitent este verificat cel puțin o dată în cursul unei perioade selectate de entitatea de aplicare.**
54. Selecția trebuie să aibă la bază o combinație între abordarea bazată pe riscuri, eșantionarea aleatorie și rotație. O abordare bazată exclusiv pe riscuri ar însemna ca emitenții care nu îndeplinesc criteriile de risc stabilite de entitatea de aplicare să nu facă niciodată obiectul verificării conformității. Întotdeauna trebuie să existe posibilitatea selectării unui emitent pentru verificare. Un sistem pur aleatoriu ar putea însemna ca emitenții cu un grad ridicat de risc să nu fie selectați în timp util. Același lucru este valabil în cazul unui sistem bazat exclusiv pe rotație și, în plus, ar exista posibilitatea ca un emitent să poată estima momentul probabil în care vor fi selectate situațiile sale financiare.
55. Stabilirea riscurilor trebuie să se bazeze pe o combinație între probabilitatea de neconformitate și impactul potențial al unei neconformități asupra piețelor financiare. Trebuie luată în considerare și complexitatea situațiilor financiare. În măsura posibilului, trebuie să se țină seama de caracteristici precum profilul de risc al emitentului și gestionarea lui, standardele etice și experiența personalului de conducere, dar și abilitatea sau voința acestuia de a aplica în mod corect cadrul de raportare financiară relevant, precum și nivelul de experiență al auditorilor emitenților cu privire la acest cadru de raportare. Deși emitenții de dimensiuni mai mari se confruntă, de obicei, cu probleme contabile mai complexe, în rândul emitenților de dimensiuni mai mici și/sau al emitenților noi ar putea prevala un nivel scăzut de resurse și de experiență în ceea ce privește aplicarea standardelor contabile. Prin urmare, nu numai numărul, ci și caracteristicile emitenților constituie factori relevanți.
56. Indicațiile din partea auditorilor privind existența unor denaturări, transmise fie prin rapoarte, fie în alt mod, declanșează de obicei selectarea informațiilor financiare în cauză în vederea verificării. La examinările efectuate în vederea asigurării aplicării standardelor trebuie luate în considerare indicațiile privind existența unor denaturări, furnizate de

auditori sau de organismele de reglementare, precum și plângerile motivate. Pe de altă parte, nu trebuie considerat că o opinie fără rezerve din partea unui auditor dovedește lipsa riscului de denaturări. Trebuie avută în vedere efectuarea de verificări ale respectării standardelor și atunci când, la o evaluare preliminară, o plângere primită pare întemeiată și relevantă pentru o astfel de verificare.

57. Pentru a asigura convergența în materie de supraveghere în Europa, atunci când aplică criteriile relevante pentru selecție, entitățile de aplicare trebuie să țină seama de prioritățile comune în materie de aplicare pe care le-au identificat împreună cu ESMA.
58. Modelele de selecție trebuie să respecte informările adresate supraveghetorilor de către ESMA pe tema selecției. Aceste criterii nu sunt publice, în special pentru că emitenții ar putea identifica momentul în care vor fi verificați. Entitățile de aplicare trebuie să comunice ESMA, în scop informativ, factorii pe care îi iau în considerare atunci când utilizează metoda de selecție din țara respectivă și posibilele modificări ulterioare. ESMA va asigura confidențialitatea acestor informații, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului ESMA. Aceste informații servesc ca bază pentru orice eventuale modificări ulterioare ale criteriilor utilizate de metodele de selecție.

Proceduri de verificare

59. **Orientarea 6: Ca parte a procesului de asigurare a aplicării standardelor, entitățile europene de aplicare trebuie să identifice modul cel mai eficace de aplicare a standardelor referitoare la informațiile financiare. Ca parte a activităților ex-post privind aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare ale emitenților selectați pentru aplicare, entitățile de aplicare pot utiliza:**
 - a) verificări extinse interactive;
 - b) verificări specifice interactive;
 - c) verificări extinse de birou și
 - d) verificări specifice de birou.

Verificările extinse interactive trebuie să constituie, în general, cel puțin 33 % din totalul verificărilor efectuate într-un anumit an sau să acopere cel puțin 10 % din numărul total al emitenților aflați sub supravegherea entității de aplicare la începutul anului.

60. Verificările interactive implică un schimb de informații între emitent și entitatea de aplicare în ceea ce privește informațiile financiare examinate. Interacțiunea dintre emitent și entitatea de aplicare poate avea loc, de exemplu, atunci când entitatea de aplicare adresează întrebări emitentului, solicită documente justificative sau efectuează verificări la fața locului.
61. Verificările interactive trebuie să fie procedura principală utilizată pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare și, prin urmare, utilizarea verificărilor de birou trebuie limitată. De asemenea, se consideră că doar utilizarea verificărilor specifice interactive nu este suficientă ca mijloc de asigurare a aplicării.

62. În cazul în care nu atinge pragurile stabilite la punctul 59 într-un anumit an, entitatea de aplicare trebuie să poată explica de ce nu a putut atinge aceste praguri.
63. **Orientarea 6a: Modelul de aplicare a standardelor al unei entități de aplicare trebuie să evalueze dacă informațiile financiare ale emitenților sunt în conformitate cu principiile recunoașterii, evaluării, prezentării și comunicării din cadrul de raportare financiară relevant. În plus, entitățile de aplicare trebuie să verifice dacă informațiile financiare cuprinse în raportul de gestiune sunt în concordanță cu informațiile cuprinse în situațiile financiare și sunt în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant.**
64. Evaluarea măsurii în care informațiile financiare sunt în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant nu impune entităților de aplicare să ofere o asigurare pozitivă conform căreia informațiile financiare respectă cadrul de raportare financiară relevant. Dacă, în cursul verificării, entitatea de aplicare ajunge însă la concluzia că a detectat o denaturare semnificativă sau o abatere ne semnificativă, astfel cum se prevede la punctul 70 din orientarea 7, entitatea de aplicare trebuie să aplice măsurile de conformare prevăzute la punctul 69 din orientarea 7.
65. Concluziile formulate de o entitate de aplicare în urma verificării pot lua una dintre următoarele forme:
- a) o decizie conform căreia nu este necesară o verificare suplimentară;
 - b) o decizie prin care entitatea acceptă că un anumit tratament contabil este în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant și că nu sunt necesare măsuri de conformare;
 - c) o decizie prin care entitatea constată că un anumit tratament contabil nu este în conformitate cu cadrul de raportare financiară relevant, stabilind dacă este vorba despre o denaturare semnificativă sau despre o abatere ne semnificativă și dacă este necesară adoptarea unor măsuri de conformare.
66. Entitățile de aplicare trebuie să se asigure că procedurile de verificare efectuate sunt suficiente pentru a realiza un proces eficient de conformare și că verificarea și concluzia acesteia sunt documentate în mod corespunzător.
67. **Orientarea 6b: Pentru a se asigura că procedurile de verificare utilizate și concluziile aferente sunt solide, entitățile de aplicare trebuie să pună în aplicare evaluări ale calității verificărilor efectuate.**
68. Evaluările calității trebuie efectuate de personal cu experiență relevantă și expertiză în cadrul de raportare financiară relevant sau în aspectele contabile care fac obiectul verificării.

Măsuri de conformare

69. **Orientarea 7: Entitatea de aplicare trebuie să facă uz de măsurile indicate mai jos, la alegerea sa. Ori de câte ori se detectează o denaturare semnificativă, entitatea**

trebuie să adopte în timp util cel puțin una dintre următoarele măsuri, conform considerațiilor descrise la punctul 73:

- a) **să solicite reemiterea situațiilor financiare;**
 - b) **să solicite o notă rectificativă sau**
 - c) **să solicite rectificarea în viitoarele situații financiare, cu retratarea cifrelor comparative, după caz.**
70. **În cazul în care o abatere ne semnificativă de la cadrul de raportare financiară este lăsată nerectificată în mod intenționat, pentru obținerea unei anumite imagini a poziției financiare, a performanței financiare sau a fluxurilor de numerar ale emitentului, entitatea de aplicare trebuie să ia măsuri adecvate, considerând abaterea ca fiind semnificativă.**
71. **În cazul detectării unei abateri ne semnificative de la cadrul de raportare financiară, dar și a unui risc crescut ca aceasta să devină semnificativă în viitor, entitatea de aplicare trebuie să informeze emitentul cu privire la abatere.**
72. **Pentru neconformitățile similare detectate trebuie utilizate măsuri asemănătoare, după evaluarea pragului de semnificație.**
73. Atunci când decid cu privire la tipul de măsură care să fie aplicată, entitățile de aplicare trebuie să țină seama de următoarele considerații:
- a) în funcție de competențele entității de aplicare, atunci când se decide dacă să se solicite reemiterea situațiilor financiare sau o notă rectificativă, se urmărește obiectivul final ca investitorii să dispună de cele mai bune informații posibile; de aceea, trebuie efectuată o evaluare pentru a determina dacă situațiile financiare inițiale împreună cu nota rectificativă oferă utilizatorilor suficientă claritate pentru luarea deciziilor sau dacă cea mai bună soluție constă în reemiterea situațiilor financiare;
 - b) atunci când se decide dacă să se solicite o corecție în situațiile financiare viitoare sau publicarea unei note rectificative ori reemiterea situațiilor financiare întocmite la un moment anterior, trebuie luați în considerare diferiți factori, și anume:
 - momentul adoptării deciziei: de exemplu, dacă momentul adoptării deciziei este foarte apropiat de data publicării situațiilor financiare, ar putea fi adecvată rectificarea în viitoarele situații financiare;
 - natura deciziei și contextul existent:
 - dacă piața este suficient de informată la momentul adoptării deciziei, entitatea de aplicare ar putea opta pentru rectificare în viitoarele situații financiare;
 - dacă decizia vizează numai modul de prezentare a informațiilor în situațiile financiare, și nu substanța (de exemplu, informațiile sunt clar prezentate în note, iar cadrul contabil relevant impune

prezentarea la începutul situației financiare principale), entitatea de aplicare ar putea opta, de asemenea, pentru rectificarea în viitoarele situații financiare.

Motivul publicării în situațiile financiare viitoare trebuie indicat în mod clar în decizie.

74. **Orientarea 8: La determinarea pragului de semnificație în scopul aplicării standardelor referitoare la informațiile financiare, acesta trebuie evaluat conform cadrului de raportare financiară relevant utilizat pentru elaborarea informațiilor financiare la data de raportare a acestora.**
75. **Orientarea 9: Entitățile de aplicare trebuie să se asigure că măsurile adoptate sunt puse în aplicare în mod adecvat de către emitenții vizați.**
76. Întrucât denaturările semnificative pot avea, prin definiție, un impact asupra deciziilor investitorilor și ale altor utilizatori ai documentelor armonizate, este important nu numai ca aceștia să fie informați cu privire la existența denaturării, ci și să primească în timp util informațiile rectificate, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil. Prin urmare, atunci când se adoptă măsurile menționate la litera (a) sau (b) din orientarea 7, informațiile financiare relevante și măsurile luate trebuie aduse la cunoștința participanților pe piață, fie direct de către emitent, fie de către entitatea de aplicare, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil.

Coordonarea la nivel european

77. **Orientarea 10: Pentru a atinge un nivel ridicat de armonizare în activitatea de aplicare a standardelor, în cadrul reuniunilor EECS entitățile europene de aplicare trebuie să discute și să facă schimb de experiență cu privire la aplicarea și respectarea cadrului de raportare financiară relevant, în special a IFRS. În plus, entitățile europene de aplicare aflate sub coordonarea ESMA trebuie să identifice anual prioritățile comune în materie de aplicare.**
78. Pentru a atinge un nivel ridicat de armonizare în activitatea de aplicare a standardelor, ESMA organizează reuniuni periodice ale EECS, în care sunt reprezentate toate entitățile europene de aplicare și la care acestea trebuie să participe.
79. Pentru promovarea convergenței în materie de supraveghere, entitățile de aplicare coordonate de ESMA trebuie să identifice aspectele contabile comune relevante pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare din SEE, acestea trebuind publicate cu suficient timp înainte de încheierea perioadei de raportare. Deși majoritatea subiectelor trebuie să fie comune, este posibil ca unele să nu fie relevante pentru toate țările sau să fie specifice anumitor sectoare. Aceste domenii trebuie stabilite cu suficient timp în avans, pentru a permite entităților de aplicare să le includă în programul lor de asigurare a aplicării ca subiecte care necesită examinare.
80. **Orientarea 11: Deși responsabilitatea asigurării aplicării standardelor revine entităților naționale, pentru a promova armonizarea practicilor de aplicare și a garanta că entitățile abordează în mod coerent aplicarea cadrului de raportare**

financiară relevant, coordonarea deciziilor ex-ante și ex-post trebuie să aibă loc în cadrul EECS. Entitățile europene de aplicare coordonate de ESMA trebuie, de asemenea, să identifice chestiunile de natură contabilă și să ofere consultanță tehnică pentru întocmirea declarațiilor și/sau a avizelor ESMA.

81. Deși măsurile se adoptă la nivel național, crearea unei piețe unice a valorilor mobiliare implică existența unei protecții similare a investitorilor în toate statele membre. Asigurarea aplicării coerente a standardelor referitoare la informațiile financiare în SEE implică o coordonare și un nivel ridicat de armonizare a măsurilor în rândul entităților de aplicare. Pentru a asigura aplicarea adecvată și riguroasă a acestor standarde, precum și pentru a evita arbitrajul de reglementare, ESMA va promova armonizarea abordărilor privind asigurarea aplicării prin coordonarea deciziilor ex-ante și ex-post adoptate de entitățile de aplicare.
82. Emiterea de standarde contabile și de interpretări ale aplicării lor revine organismelor de stabilire a standardelor. Prin urmare, ESMA și entitățile de aplicare nu emit ghiduri generale de aplicare a IFRS pentru emitenți. Cu toate acestea, ca parte a activităților de asigurare a aplicării, entitățile de aplicare se bazează pe propriul discernământ pentru a stabili dacă practicile contabile se încadrează în intervalul de acceptabilitate permis de cadrele de raportare financiară relevante.
83. Dacă se aplică IFRS, ESMA va comunica organismelor responsabile cu stabilirea și interpretarea standardelor (și anume IASB și IFRS IC) problemele contabile controversate semnificative, precum și eventualele ambiguități și lipsa orientărilor specifice descoperite în cursul procesului de asigurare a aplicării. Acest lucru este valabil și pentru orice alte aspecte identificate care creează constrângeri în materie de aplicare pe parcursul procesului.

Probleme emergente și decizii

84. **Orientarea 12: Discutarea cazurilor în cadrul EECS se poate face ex-ante (probleme emergente) sau ex-post (decizii). Cu excepția rarelor circumstanțe în care termenul limită impus unei entități de aplicare nu permite pregătirea, prezentarea și discutarea problemei cu EECS înainte de adoptarea unei decizii, problemele de natură contabilă trebuie prezentate ca probleme emergente în următoarele situații:**
 - **dacă entitatea de aplicare nu a adoptat încă o decizie prealabilă sau dacă nu au existat dezbateri privind o anumită problemă contabilă. Acest lucru nu se aplică chestiunilor de importanță redusă din punct de vedere tehnic, nici dacă standardul contabil este clar și neconformitatea este evidentă;**
 - **în cazul în care ESMA sau entitățile europene de aplicare stabilesc că problemele de raportare financiară au o importanță deosebită pentru piața internă;**
 - **în cazul în care entitatea de aplicare nu este de acord cu o decizie anterioară privind aceeași problemă contabilă sau**

- în cazul în care entitatea de aplicare identifică riscul ca diverșii emitenți din Europa să aplice tratamente semnificativ diferite.

Deciziile de asigurare a conformității adoptate ca urmare a unei probleme emergente trebuie să țină seama de rezultatul dezbaterii purtate în cadrul EECS.

85. O problemă contabilă poate fi prezentată ca problemă emergentă dacă entitatea de aplicare solicită orientări suplimentare din partea altor entități de aplicare, având în vedere natura complexă a problemei contabile, sau dacă entitatea de aplicare solicită orientări suplimentare deoarece problema ar putea cauza dificultăți în materie de aplicare.
86. Problemele contabile cu care se confruntă o entitate de aplicare, cu excepția celor în cazul cărora standardul este clar, neconformitatea este evidentă și nu a fost încă adoptată o decizie, trebuie aduse în atenția ESMA și dezbătute în cadrul EECS pentru a se garanta adoptarea unei abordări consecvente cu privire la aplicare. În acest scop, entitățile de aplicare trebuie să aducă în discuție aceste aspecte înainte de a lua o decizie și trebuie să țină seama de rezultatul dezbaterii din cadrul EECS. Rezultatul trebuie luat în considerare și de alte entități de aplicare. ESMA poate supune atenției EECS problemele emergente și în cazul în care aspectele legate de raportarea financiară au o importanță deosebită pentru piața internă.
87. **Orientarea 13: O decizie trebuie prezentată EECS dacă îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile următoare:**
- decizia se referă la aspecte contabile importante din punct de vedere tehnic;
 - decizia a fost dezbătută ca problemă emergentă în cadrul dezbaterilor EECS, cu excepția cazului în care s-a decis altceva;
 - decizia va prezenta interes, din alte motive, pentru alte entități europene de aplicare (această hotărâre se va baza probabil pe dezbaterile din cadrul EECS);
 - decizia indică unei entități de aplicare că există riscul ca emitenții să aplice tratamente contabile foarte diferite;
 - decizia este de natură să aibă un impact semnificativ asupra altor emitenți;
 - decizia este adoptată pe baza unei dispoziții care nu intră în sfera unui standard contabil specific;
 - decizia a fost respinsă de un comitet de apel sau de o instanță judecătorească sau
 - din câte se pare, decizia este în contradicție cu o decizie anterioară privind aceeași problemă contabilă sau o problemă contabilă similară.
88. Problemele emergente și deciziile dezbătute în cadrul EECS vizează, în mod normal, situațiile financiare întocmite în temeiul IFRS, dar pot viza și alte aspecte, de exemplu rapoartele financiare elaborate în temeiul unor GAAP considerate echivalente cu IFRS aprobate în UE.

89. Pentru a asigura dezbateri eficiente și eficace, problemele emergente și deciziile trebuie să fie clare și concise și să cuprindă toate faptele relevante, argumentele emitentului, baza raționamentului entității de aplicare și concluzia.
90. **Orientarea 14: Deciziile de asigurare a conformității adoptate de entitățile de aplicare trebuie să țină seama de deciziile adoptate anterior cu privire la aceeași problemă contabilă, în contextul unor fapte și circumstanțe similare. Sunt considerate decizii de asigurare a conformității atât deciziile ex-ante, cât și deciziile ex-post și rezultatul dezbaterilor din cadrul EECS cu privire la deciziile care stabilesc dacă un anumit tratament contabil este sau nu conform cadrului de raportare financiară relevant și prevăd măsurile corespunzătoare. Indiferent de rezultatul dezbaterilor EECS, luarea deciziei finale rămâne în sarcina entității naționale de aplicare.**
91. Pentru a asigura un regim consecvent de aplicare în întregul SEE, înainte de a adopta o astfel de decizie, entitățile de aplicare trebuie să caute în baza de date a EECS deciziile adoptate de alte entități europene de aplicare și să le ia în considerare, precum și să țină seama de propriile decizii anterioare cu privire la aceeași problemă contabilă. Acest lucru este valabil indiferent dacă decizia adoptată ia forma unei autorizări prealabile sau a unei decizii bazate pe situații financiare publicate.
92. Dacă o entitate de aplicare intenționează să adopte o decizie care pare să nu fie în conformitate cu o decizie anterioară sau cu rezultatul unei dezbateri pe marginea unei probleme emergente referitoare la aceeași problemă contabilă sau la una similară, entitatea trebuie să o prezinte drept problemă emergentă. Prin aceasta se urmărește să se stabilească dacă diferențele de la nivelul faptelor și circumstanțelor justifică o decizie diferită de cea precedentă.

Raportarea

93. **Orientarea 15: Toate problemele emergente care îndeplinesc oricare dintre criteriile menționate la orientarea 12 trebuie prezentate ESMA împreună cu detaliile relevante, de obicei în termen de două săptămâni înainte de reuniunea EECS în care urmează să fie dezbătute.**
94. **Orientarea 16: Toate deciziile adoptate în vederea asigurării conformității care îndeplinesc oricare dintre criteriile menționate la orientarea 13 trebuie prezentate ESMA împreună cu detaliile relevante, de obicei în termen de trei luni de la adoptarea deciziei.**
95. Coordonarea în cadrul EECS trebuie facilitată prin existența unei baze de date. Obiectivul bazei de date este acela de a constitui o platformă pentru partajarea constantă de informații. Termenul stabilit pentru prezentări este fixat astfel încât să se evite prea multe situații în care entităților de aplicare nu li se aduc la cunoștință decizii deja adoptate de alte entități, care ar fi trebuit luate în considerare la luarea deciziilor ulterioare. ESMA va examina toate elementele prezentate din punctul de vedere al consecvenței interne, al suficienței informațiilor și al utilizării terminologiei corecte, putând solicita redapunerea

acestora sau furnizarea de informații suplimentare. După o examinare completă, ESMA înregistrează decizia de asigurare a conformității în baza de date.

96. Baza de date a EECS conține rezultatul dezbaterilor care au avut loc în cadrul reuniunii. Serviciul de gestionare a datelor asigură transferarea într-o secțiune separată a deciziilor care devin caduce din cauza modificărilor aduse standardelor contabile, precum și clasificarea într-o secțiune separată a deciziilor considerate fără importanță din punct de vedere tehnic. Responsabilitatea întreținerii bazei de date revine ESMA.
97. **Orientarea 17: Pentru a promova coerența aplicării standardelor IFRS, entitățile europene de aplicare din cadrul ESMA trebuie să hotărască ce decizii incluse în baza de date pot fi publicate în mod anonim.**
98. Entitățile de aplicare coordonate de ESMA trebuie să efectueze o selecție a deciziilor de asigurare a conformității cu IFRS care urmează să fie publicate. Deciziile selectate pentru publicare trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre criteriile următoare:
 - decizia se referă la o problemă contabilă complexă sau la un aspect care ar putea duce la aplicări diferite ale IFRS sau
 - decizia vizează o problemă relativ răspândită în rândul emitenților sau în cadrul unui anumit tip de activitate și, prin urmare, poate fi de interes pentru alte entități de aplicare sau pentru terți sau
 - decizia privește un aspect în privința căruia entitățile nu au experiență sau dispun de experiențe inconsecvente sau
 - decizia a fost adoptată pe baza unei dispoziții care nu intră în sfera unui standard contabil specific.
99. **Orientarea 18: Entitățile europene de aplicare trebuie să raporteze periodic cu privire la activitățile de asigurare a aplicării standardelor la nivel național și să ofere ESMA informațiile necesare pentru raportare și pentru coordonarea activităților de asigurare a aplicării desfășurate la nivel european.**
100. Entitățile de aplicare trebuie să informeze periodic publicul cu privire la politicile de aplicare adoptate și la deciziile luate în cazuri individuale, inclusiv cu privire la aspecte contabile și aspecte referitoare la publicare. Entitatea de aplicare este cea care hotărăște dacă raportarea acestor aspecte se face în mod anonim sau nominal.
101. Entitățile europene de aplicare trebuie să raporteze către ESMA cu privire la constatările și deciziile de asigurare a conformității aferente priorităților comune în materie de aplicare, identificate în conformitate cu orientarea nr. 10. Împreună cu alte activități relevante pentru coordonarea la nivel european, acestea sunt publicate de ESMA în raportul său de activitate privind asigurarea aplicării standardelor.